

บทคัดย่อ

การทดลองหาวิธีการเก็บเกี่ยวและการปฏิบัติหลังการเก็บเกี่ยวที่เหมาะสมของดอกบัวหลวงพันธุ์สัตตบงกช (*Nelumbo nucifera* Gaertn) แบ่งออกเป็น 2 การทดลอง การทดลองที่ 1 เปรียบเทียบการเก็บเกี่ยวดอกบัวในระยะที่โผล่พ้นน้ำ 8, 9, 10, 11 และ 12 วัน โดย 10 วัน เป็น control (วิธีการของชาวสวน) ปรากฏว่า 10 วัน มีอายุการปักแจกันดีที่สุดเฉลี่ย 3 วัน และมีการ น้อยที่สุดเฉลี่ย 65.27 nl/g/hr. ในขณะที่ 8 วันมีอายุการปักแจกันเฉลี่ยน้อยที่สุด และผลิต ethylene มากที่สุดเฉลี่ย 177.78 nl/g/hr. การทดลองที่ 2 ทำการปรับปรุงคุณภาพหลังการเก็บเกี่ยวโดยใช้ระยะเวลาการเก็บเกี่ยวที่ดีที่สุดจากการทดลองที่ 1 ซึ่งก็คือเก็บเกี่ยวในระยะดอกบัวโผล่พ้นน้ำ 10 วัน มาปรับปรุงวิธีการปฏิบัติ เพื่อลดการขาดน้ำและความชื้น ผลปรากฏว่า การใช้มีดที่คมและสะอาดตัดก้านดอกบัวจากน้าบัวเพื่อลดความชื้น จากนั้นบรรจุลงถึงพลาสติกที่บรรจุน้ำแทนการหอบด้วยมือเพื่อลดความชื้นและการขาดน้ำแล้วทำการหุ้มดอกด้วยโฟมตาข่ายเพื่อลดความชื้นของกลีบดอกและหุ้มโคนก้านดอกด้วยสำลีชุบน้ำในระหว่างการขนส่งเพื่อลดการสูญเสียน้ำ ทำให้มีอายุการปักแจกันดีกว่าวิธีการอื่นๆ ที่ปรับปรุงเพียงขั้นตอนใดขั้นตอนหนึ่ง โดยมีอายุการปักแจกันของ 3 การทดลองเฉลี่ย 5 วัน และผลิต ethylene น้อยที่สุดเฉลี่ย 46.52 nl/g/hr. ในขณะที่ control มีอายุการปักแจกันของ 3 การทดลองเฉลี่ย 3.22 วัน และผลิต ethylene มากที่สุดเฉลี่ย 106.62 nl/g/hr.